

Središnja služba - Sektor za pravne, opće i poslove gospodarenja imovinom Zavoda
Antuna Mihanovića 3, Zagreb
Odjel za pravne poslove – mjesto rada u Virovitici

KLASA: 140-01/19-29/2299

URBROJ: 344-95/21-37/1-21-27

Virovitica, 17. veljače 2021.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

Na broj: St-18/2021 (TS u Bjelovaru)

18-02-2021

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ: **FINANCIJSKA AGENCIJA**
REGIONALNI CENTAR ZAGREB

Ulica grada Vukovara 70
10 000 ZAGREB

PREDMET: prijava tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku

Poštovani,

U prilogu dopisa dostavljamo popunjeni obrazac prijave tražbine vjerovnika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje u predstečajnom postupku, a vezano za Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka nad dužnikom KERAMIKA MODUS d.o.o. iz Orahovice, V. nazora 67, OIB: 93756665118 od 28. siječnja 2021. g. po poslovnim brojem: 4 St-18/2021-5.

Za HZMO:

Ivan Knežević, dipl.iur.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

10 000 ZAGREB

Nadležni trgovački sud u Bjelovaru

Poslovni broj spisa: 4 St-18/2021

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB: 84397956623

Adresa / sjedište

Antuna Mihanovića 3, 10 000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

KERAMIKA MODUS d.o.o.

OIB: 93756665118

Adresa / sjedište

Vladimira Nazora 67, 33515 Orahovica

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru, poslovni broj: P-173/2016-11 od 06.10.2017., koja je potvrđena presudom VTSRH poslovni broj: PŽ-7681/2017-2

Iznos dospjele tražbine: **8.552,48 kn**

Glavnica: **8.552,48 kn**

Kamate: -

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

8.552,48 kn

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Kartica glavne knjige po računovodstvenom flekspolju od 25.01.2021.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA za iznos od 30.252,48 kn i parnični trošak u iznosu od 300,00 kn od čega je za naplatu preostalo 8.552,48 kn.

Naziv ovršne isprave **Presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru, poslovni broj: P-173/2016-11 od 06.10.2017., koja je potvrđena presudom VTSRH poslovni broj: PŽ-7681/2017-2**

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

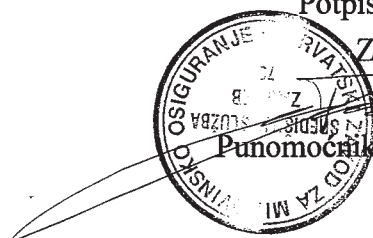
Mjesto i datum

Virovitica, 15. veljače 2021. g.

Potpis vjerovnika

Za HZMO:

Punomoćnik: Ivan Knežević, dipl. iur.

Središnja služba

Zagreb, A. Mihanovića 3

15.02.2021.

PUNOMOĆ br. 20/2020

kojom ovlašćujem

Ivana Kneževića

dipl. pravnika, kao pravnog zastupnika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, da zastupa Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje u upravnom - prekršajnom - parničnom -

izvanparničnom - ovršnom -

predstecajnom

postupku - sporu protiv

TERAPIJA MODUS d.o.o.

V. Narora 67, Oraševica

, radi

prijave prisilne i naplate

koji se vodi kod

Trgovačkog suda u Bjelovaru, FIKA

pod brojem

St-18/2021

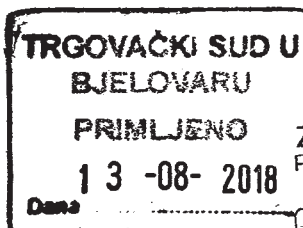
Opunomoćenik, na temelju ove punomoći, ima ovlaštenje obavljati sve radnje u postupku, a osobito podnijeti tužbu, prijedlog za ovrhu ili osiguranje, zahtijevati izdavanje privremenih mjera osiguranja i podnositi redovne i izvanredne pravne lijekove.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

P - 173 / 2016 - 20
81 Pž-7681/2017-2

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNI URED U VIROVITICI
VIROVITICA, Vladimira Nazora 67

Primljeno: 05. 09. 2018

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Klasifikacijska oznaka	15/3
Uredbeni broj	436-12-25

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Lidija Tomljenović, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, protiv tuženika KERAMIKA MODUS d.o.o., OIB 93756665118, Orahovica, Vladimira Nazora 67, kojeg zastupa punomoćnica Ana Šoštarec, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate iznosa od 30.252,48 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-173/2016-11 od 6. listopada 2017., 27. lipnja 2018.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-173/2016-11 od 6. listopada 2017.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-173/2016-11 od 6. listopada 2017. tuženiku je naloženo da tužitelju isplati iznos od 30.252,48 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao i da mu naknadi parnični trošak u iznosu od 300,00 kn.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da se tužiteljevo potraživanje odnosi na zahtjev za naknadu štete na ime isplaćene invalidske mirovine njegovom osiguraniku Mariju Matijašecu, za razdoblje od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015. u iznosu od 30.252,48 kn. Tužiteljev osiguranik je pretrpio ozljedu na radu 25. kolovoza 2011. Tuženik je osporio odgovornost navodeći da je primijenio sve potrebne mjere zaštite na radu, a da je do nezgode došlo isključivo krivnjom osiguranika tužitelja. Prvostupanjski je sud utvrdio da je tužiteljevom osiguraniku priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalnog gubitka radne sposobnosti, te da tuženik nije proveo mjere zaštite na radu, pa je na temelju odredbe čl. 161. st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 157/13 i 151/14; dalje: ZMO) ocijenio osnovanim tužiteljevo potraživanje.

Protiv ove presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Istaknuo je da je sud iznio paušalne razloge u vezi procesa čišćenja proizvodnog pogona tuženika jer mu ta tehnologija nije poznata te se vodio iskazom jednog svjedoka. Smatra da sud nije ocijenio sve dokaze u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku što je bilo od važnosti za utvrđenje relevantnih činjenica pa je time počinjena bitna povreda postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom

postupku. Nadalje, žalitelj je naveo da prvostupanjski sud iz neopravdanih razloga nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka, i to zastupnika po zakonu tuženika, već je paušalno naveo da svjedok nema saznanja o štetnom događaju. Predložio je uvažiti žalbu i preinačiti pobijanu odluku.

Tuženikova žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Suprotno žalbenim navodima, ni u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude ni u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda ima valjano obrazloženje u kojem je sud izložio koje je činjenice i na temelju kojih dokaza utvrdio.

U ovoj pravnoj stvari riječ je o sporu male vrijednosti (čl. 502. st. 1. ZPP-a). Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu štete koji predstavlja iznose invalidske mirovine koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku koji je pretrpio ozljedu na radu.

U ovoj pravnoj stvari nije sporno da je tužiteljev osiguranik pretrpio ozljedu na radu zbog koje mu je priznata invalidska mirovina rješenjem tužitelja od 31. listopada 2014. Tužitelj u ovom postupku zahtijeva iznose mirovine koji je osiguraniku uplaćivao u razdoblju od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015. u iznosu od 30.252,48 kn. Sporno je u ovom predmetu je li do nesreće na radu došlo isključivom krivnjom radnika, odnosno je li tuženik poduzeo sve mjere zaštite na radu.

Tuženikova odgovornost se temelji na odredbi čl. 161. st. 1. ZMO-a prema kojoj Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju.

Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to:

1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu,
2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja,
3. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava.

Prema odredbi čl. 162. st. 1. ZMO-a, Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe, kao i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (čl. 164. st. 1. ZMO-a).

Prema odredbi čl. 164. st. 2. ZMO-a za štetu iz stavka 1. ovog članka odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Tuženik je naveo da do ozljede na radu nije došlo zbog propuštanja provođenja mjera zaštite na radu. Tvrdio je da je postupio u skladu s propisima glede primjene pravila zaštite na radu, a do ozljede radnika je došlo isključivo krivnjom samog radnika jer se prilikom čišćenja proizvodnog pogona kretao unutraške što je uzrok propadanja u otvor na podu i ozljeđivanja.

Prvostupanjski sud je izveo dokaz saslušanjem osiguranika tužitelja koji je iskazao da je predmetne zgode po nalogu nadređenog čistio pogon na način da ga je ispirao vodom i prao te je krećući se unatrag pao kroz otvor u podrum koji se nalazi ispod pogona prilikom čega je došlo do ozljeđivanja. Svjedok je naveo da je na tom otvoru uvijek bio poklopac koji je štitio otvor, ali ga tog dana nije bilo te da se taj poklopac rijetko dizao i to samo u izvanrednim situacijama. Nadalje, iz Zapisnika o inspeksijskom nadzoru od 2. rujna 2011. proizlazi da postoje propusti na strani tuženika jer radni procesi nisu bili pripremljeni i organizirani na način da se njima ne utječe na sigurnost i zdravlje radnika.

Prvostupanjski sud je na temelju cjelokupnog dokaznog postupka utvrdio da tuženik nije proveo sve mjere zaštite na radu jer nije skrbio da se radni postupci provedu na način da se njima ne utječe na sigurnost i zdravlje radnika. Drugim riječima, tuženik je bio dužan prije početka čišćenja pogona provjeriti je li poklopac zatvoren, odnosno ako je otvoren, na propisani način to označiti. Prvostupanjski sud je naveo da postoji i doprinos osiguranika tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 20% jer prilikom obavljanja posla nije primijenio dužnu pažnju, pa je, a sukladno postavljenom tužbenom zahtjevu, dosudio tuženiku iznos štete umanjen za taj postotak, odnosno iznos od 30.252,48 kn. Takva utvrđenja prvostupanjskog suda prihvaća i ovaj sud.

Prema odredbi čl. 44. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj: 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 86/08, 116/08 i 75/09; dalje: ZZR) poslodavac je dužan provesti potrebne mjere za zaštitu zdravlja i sigurnost radnika, uključujući planiranje, pripremu i provedbu radnog procesa, uvažavajući najvišu moguću razinu zaštite radnika i okoliša i uključujući zaštitu od profesionalnih opasnosti, osiguravajući potrebnu zaštitu i tehnološke uvjete, a tamo gdje je potrebno, dužan je izraditi odgovarajuće upute na hrvatskom jeziku. Poslodavac treba skrbiti da su radni postupci tako pripremljeni i organizirani te da se provode na način da se njima ne utječe štetno na sigurnost i zdravlje radnika (čl. 44. st. 2. ZZR-a).

Sukladno citiranim odredbama, tuženik je trebao dokazati da je u potpunosti proveo sve mjere zaštite na radu, odnosno trebao je dokazati da je održavao prostor za rad u stanju koje ne ugrožava sigurnost i zdravlje radnika. Budući da iz dokaznog postupka proizlazi da tuženik nije održavao prostor za rad u adekvatnom stanju, te je uslijed propusta da poklopac otvora bude pravovremeno zatvoren ili označen došlo do pada radnika kroz taj otvor i njegova

ozljeđivanja, odnosno ozljede na radu, to je tuženik odgovoran za predmetni štetni događaj posljedično čemu je pravilno prihvaćen tužbeni zahtjev.

Tuženikov žalbeni navod da prvostupanjski sud iz neopravdanih razloga nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka, i to zastupnika po zakonu tuženika, već je paušalno naveo da svjedok nema saznanja o štetnom događaju, je neosnovan.

Dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke (čl. 220. st. 1. ZPP-a), te sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (čl. 220. st. 2. ZPP-a).

Prema odredbi čl. 292. st. 4. ZPP-a predložene dokaze koje ne smatra važnim za odluku sud će odbiti i u rješenju naznačiti razlog odbijanja.

Prvostupanjski sud je raspravnim rješenjem od 22. rujna 2017. naveo razloge odbijanja izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka, navodeći između ostalog, da iskaz predloženog svjedoka ne bi mogao utjecati na utvrđeno činjenično stanje, odnosno nije odlučan budući da taj svjedok nema neposrednih saznanja o štetnom događaju. Dakle, prvostupanjski sud je obrazložio razloge odbijanja izvođenja tog dokaza smatrajući taj dokaz irelevantnim u korelaciji s dotadašnjim činjeničnim utvrđenjem.

Stoga, pravilnom primjenom materijalnog prava iz odredaba čl. 161. i 162. ZMO-a prvostupanjski sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev.

Slijedom navedenog tuženikova žalba je odbijena kao neosnovana i pobijana odluka potvrđena (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

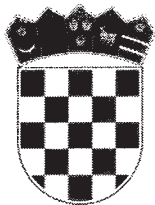
Zagreb, 27. lipnja 2018.

Sudac

Lidija Tomljenović, v. r.

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šet. dr. Ivše Lebovića 42

Poslovni broj: 2 P-173/2016-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sucu pojedincu Tomislavu Mrazoviću, a na prijedlog sudskog savjetnika Miroslava Lovrekovića, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKOG ZAVODA ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, Područni ured u Virovitici, V. Nazora 2, OIB 84397956623, protiv tuženika trgovačkog društva KERAMIKA MODUS d.o.o. Orahovica, Vladimira Nazora 67, OIB 93756665118, koga zastupa punomoćnica Ana Šoštarec, odvjetnica u Zagrebu, Draškovićeve 62, radi naknade štete u iznosu od 30.252,48 kuna (tridesettisućadvjestopedesetdvjekunečetridesetosamlipa), nakon javne i glavne rasprave zaključene 22. rujna 2017. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 6. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Tuženik KERAMIKA MODUS d.o.o. Orahovica, Vladimira Nazora 67, OIB 93756665118, dužan je tužitelju HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, Područni ured u Virovitici, V. Nazora 2, OIB 84397956623, uplatiti na ime naknade štete iznos od 30.252,48 kuna (tridesettisućadvjestopedesetdvjekunečetridesetosamlipa) za razdoblje od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015., zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od 26. listopada 2016. godine pa do isplate, kao i da mu naknadi parnični trošak u iznosu od 300,00 kuna (tristokuna), a sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi u bitnom ističe da je 25. kolovoza 2011. godine osiguranik tužitelja, a zaposlenik tuženika Mario Matijašec doživio ozljedu na radu. Ozljedu na radu zadobio je kada je pri redovnom obavljanju poslova, pao s visine, kojom prilikom je zadobio teške tjelesne povrede. Radi zadobivenih ozljeda tužitelj je osiguraniku Mariu Matijašecu rješenjem broj 008432 od 11. studenoga 2014. godine priznao pravo na invalidsku mirovinu, počevši s isplatom 24. lipnja 2014. godine. Navodi da je isplatom invalidske mirovine navedenom osiguraniku za tužitelja u razdoblju od 24. lipnja 2014. godine do 30. rujna 2015. godine nastala šteta u iznosu od 37.815,62 kune. Budući je nepravomoćnom presudom Općinskog suda u Slatini posl. broj Pr-1/15 utvrđena odgovornost

osiguranika Maria Matijašeca u omjeru od 20%, tužitelj je umanjio zatraženi iznos za navedeni postotak i tako došao do iznosa od 30.252,68 kuna. Ističe da je presudom Prekršajnog suda u Virovitici, Stalna služba u Orahovici, posl. broj G-831/11 tuženik proglašen krivim zbog propusta u primjeni zaštite na radu. Navodi da je od tuženika zahtijevana naknada štete, ali ista nije podmirena pa temeljem odredbe čl. 161. i 162. st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju tužitelj na ime naknade štete za isplaćene invalidske mirovine osiguraniku Mariu Matijašecu potražuje ukupan iznos od 30.252,68 kuna, pa predlaže da sud presudom naloži tuženiku da plati tužitelju navedeni iznos sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu ne osporava da bi se dogodila predmetna ozljeda na radu niti da je osiguranik tužitelja ostvario pravo na invalidsku mirovinu. Međutim osporava da bi sporna šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu u pogonu tuženika. U konkretnom slučaju ozljeda se dogodila iz razloga što je radnik protivno svim pravilima zaštite na radu propao u otvor na podu pogona prilikom čišćenja, dakle pri obavljanju redovnog procesa rada, krećući se unatraske. Smatra da u slučaju da je radnik poduzimao radnju kretanja po proizvodnom pogonu prema naprijed, dakle gledajući kamo ide, do ozljeđivanja ne bi došlo. Ističe da otvor kroz koji je radnik propao u pogonu postoji oduvijek i služi pri obavljanju proizvodnje, otvara se po potrebi kad je proizvodnja u tijeku, kao i prilikom čišćenja. Navodi da je prije zaposlenja kod tuženika radnik Mario Matijašec dugi niz godina radio u istom proizvodnom pogonu kod drugog poslodavca, te mu je pogon kao i postojanje predmetnog otvora u podu pogona dobro poznato, a radnik je bio osposobljen za rad na siguran način. Smatra da je jedini uzrok ozljeđivanja činjenica što se je radnik prilikom čišćenja pogona kretao unatraske, ne gledajući kamo ide, protivno osnovnim pravilima zaštite na radu, a i pravilima normalnog i uobičajenog kretanja svake osobe. Smatra da činjenica da predmetni otvor nije bio zatvoren niti označen nije razlog nastanka štete jer je isti u okviru tehnološkog procesa čišćenja pogona i trebao biti otvoren, nego je do ozljeđivanja radnika došlo isključivo krivnjom samog radnika jer u obavljanju posla nije primijenio niti osnovna pravila zaštite na radu niti pravila kretanja koja primjenjuje svaka čak i ispodprosječno pažljiva osoba. Ističe da presuda Općinskog suda u Slatini na koju se poziva tužitelj je nepravomoćna, a protiv iste je podnesena žalba obiju parničnih stranaka. Nadalje, presuda Prekršajnog suda u Virovitici, Stalna služba u Orahovici, posl. broj G-831/11, u kojoj je tuženik oglašen krivim zbog nepoštivanja mjera zaštite na radu, je povodom žalbe tuženika preinačena na način da je tuženik oslobođen u cijelosti. Ističe da uz tužbu nisu dostavljeni valjani obračuni isplate invalidske mirovine jer se u dokumentu priloženom uz tužbu navodi tek kumulativan iznos navodno isplaćene invalidske mirovine, bez razrade elemenata isplate i bez dokaza da su isplate stvarno i učinjene, pa osporava i visinu tužbenog zahtjeva. Smatra da nisu ispunjeni uvjeti da bi za štetu odgovarao poslodavac, ovdje tuženik, pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Potražuje trošak.

U svom podnesku od 16. ožujka 2017. godine tužitelj dostavlja izvatke iz banke kao dokaz da je predmetna mirovina stvarno isplaćena.

Predmet tužbenog zahtjeva je regresni zahtjev Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje a sukladno čl. 160. i 161. Zakona o mirovinskom osiguranju.

Radi utvrđenja spornih činjenica u dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Prijavu o ozljedi na radu, Zapisnik o inspekcijskom nadzoru, Optužni prijedlog, Rješenje područne jedinice državnog inspektorata Osijek, Rješenje tužitelja, Izvod, Presudu Prekršajnog suda u

Virovitici, Stalna služba u Orahovici, posl. broj G-831/11, Opomenu (list 3-18 spisa), zapisnike, Potvrdu o osposobljenosti radnika za rad na siguran način, žalbu, Presudu Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, posl. broj GŽ-6071/2013 od 21. studenoga 2014. godine (list 23-43 spisa), Izvode iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (list 46-49 spisa) i proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Maria Matijašeca (list 59 spisa).

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 - dalje ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Predmetna nezgoda koja je temelj odštetne odgovornosti je bila dana 25. kolovoza 2011. godine pa se u ovoj pravnoj stvari mogu primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, 71/99, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07, 35/08, 40/10, 121/10, 130/10 i 139/10 - dalje ZOMO) i to čl. 160. koja ističe:

"(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja.

(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to:

1) novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti,

2) troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava.

(3) Zahtjevom za naknadu štete može se obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr: kalendarska godina).

(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana šteta). Ta se svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske matematike koje utvrđuje Zavod. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnoj svoti i neposredno od društva za osiguranje.

(5) Visina naknade štete prema odredbama stavka 2. točke 1. ovoga članka određuje se prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika, odnosno osobe po kojoj su članovi obitelji stekli pravo na mirovinu, potrebnih za stjecanje prava na punu starosnu mirovinu."

zatim čl. 161. koja ističe:

"(1) Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe.

(2) Ako je štetu iz stavka 1. ovoga članka uzrokovao radnik na radu ili u svezi s radom, odgovaraju poslodavac i radnik solidarno.

(3) Za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana."

Dakle, prethodno citirani članci izričito određuju kada Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje ima pravo na naknadu pretrpjele štete od poslodavca oštećenika ako je šteta nastala zbog što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu je utvrđeno je da tuženik ne osporava nastanak štetnog događaja, već osporava da bi šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, te ističe da je šteta nastala zbog toga što osiguranik tužitelja, kao radnik tuženika nije postupio prema pravilima zaštite na radu odnosno nije upotrijebio dužnu pažnju koja se od njega očekivala. Tuženik također osporava visinu štete nastale tužitelju, kao i omjer doprinosa nastanku štetnog događaja osiguranika tužitelja Maria Matijašeca koji je utvrđen nepravomoćnom presudom Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini posl. broj Pr-1/15 od 11. svibnja 2016. godine.

Iz iskaza saslušanog svjedoka Maria Matijašeca (list 59 spisa) proizlazi da je svjedok kao zaposlenik tuženika dana 25. kolovoza 2011. godine bio upućen od šefa Blaža Zubčića počistiti pogon zajedno sa kolegom Ivicom Majetićem. Majetić je meo pogon dok je svjedok vodom ispirao i prao pogon, krećući se sa crijevom unazad i pao kroz otvor u podrum koji se nalazi ispod pogona sa visine od 4 metra. Svjedok navodi da je na tom otvoru uvijek bio poklopac koji je štitio otvor ali ga predmetnog dana nije bilo, a misli da je prije čišćenja pogona u pogonu radila druga firma, čiji su zaposlenici maknuli zaštitni poklopac. Napominje da je crijevo kojim je prao pogon bilo novo i duže od prethodnog crijeva te je svjedok i zbog te okolnosti došao do predmetnog otvora jer prijašnje crijevo mu nije dopuštalo doći tako daleko. Napominje da nije bio obučen za rad na siguran način niti je zadužio bilo kakvu zaštitnu opremu. Navodi da se predmetni poklopac rijetko dizao, za njegovo podizanje su bila potrebna najmanje dvojica radnika i dizao se u izvanrednim situacijama. Navodi da nije prije početka obavljanja posla provjeravao da li je poklopac zatvoren, za što nije imao potrebe jer nikada poklopac nije bio otvoren. Prilikom predmetnog događaja je vidljivost u pogonu bila dobra, a prilikom pranja pogona morao se kretati unazad da vidi da li voda odlazi u odvodne kanale koji se tamo nalaze, da se voda ne vraća i ne zalijeva motore, pa nije mogao gledati na sve strane i vidjeti kuda se kreće unazad.

Iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 2. rujna 2011. godine (list 5-7 spisa) proizlazi da su utvrđeni propusti tuženika kao poslodavca jer radni postupci nisu bili pripremljeni i organizirani na način da se njima ne utječe štetno na sigurnost i zdravlje radnika jer poslodavac nije prije početka rada čišćenja odjela pripreme mase zatvorio, zagradio ili zaštitio otvor u betonskoj podlozi, odgovarajućim zaštitnim i sigurnosnim napravama, nego je taj otvor ostao nezaštićen sa slobodnim prilazom do njega, što je za posljedicu imalo propadanje radnika Maria Matijašeca kroz otvor i ozljeđivanje istog. Također je utvrđeno da poslodavac nije osigurao odgovarajuća zaštitna sredstva i skrbio se da ih zaposlenici koriste pri obavljanju poslova, dok je osiguranik tužitelja Mario Matijašec bio osposobljen za rad na siguran način.

Uvidom u Rješenje Državnog inspektorata, područne jedinice Osijek od 2. rujna 2015. godine (list 9 spisa) proizlazi da je tuženiku kao poslodavcu naređeno da osigura radniku Mariu Matijašecu sva propisana i odgovarajuća zaštitna sredstva te da u pogonu pripreme mase zatvori i zagradi trajno na propisan i siguran način otvor dimenzija 101x101 cm, kroz koji je propao radnik Mario Matijašec.

Uvidom u Rješenje tužitelja od 31. listopada 2014. godine (list 10-11 spisa) utvrđeno je da je osiguraniku tužitelja Mariu Matijašecu određena invalidska mirovina zbog potpunog gubitka radne sposobnosti u iznosu od 2.481,75 kuna mjesečno.

Sud je uvidom u Potvrdu tužitelja o isplati mirovine (list 13 spisa) i Izvodom iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (list 46-49 spisa) utvrdio da je Mariu Matijašecu u razdoblju od 24. lipnja 2014. godine do 30. rujna 2015. godine na ime isplaćene mirovine isplaćen ukupan iznos od 37.815,62 kune.

Stranke ne osporavaju da je osiguranik tužitelja u kritično vrijeme bio zaposlen kod tuženika, da je bio osposobljen za rad na siguran način i to za poslove radnika u odjelu pripreme mase.

Sud je, uzimajući u obzir iskaz svjedoka (list 59 spisa), Zapisnik o inspekcijskom nadzoru, priložene zapisnike (list 23-28 i 30-33 spisa), presudu Prekršajnog suda koja prileži spisu (list 15-16 spisa), koja je drugostupanjskom odlukom Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, posl. broj GŽ-6071/2013 preinačena jer zbog stupanja na snagu novog Zakona o zaštiti na radu (NN 7/14 i 118/14) djela koja se stavljaju na teret tuženiku i odgovornoj osobi tuženika Željka Radeka više nisu prekršaji, utvrdio da je tužitelj kritične zgrade 25. kolovoza 2011. godine došao na posao kod tuženika u pogon i od svog nadređenog Blaža Zubčića dobio zadatak da zajedno s Ivicom Majetićem očisti i pomete pogon pripreme mase, vodom iz crijeva prskao pod i kretao se unatraske a da nije pogledao je li otvor zatvoren ili otvoren i u jednom trenutku propao kroz otvor veličine 101 x 101 cm, te je pao na niži kata. Međutim, sud smatra da je tuženik kao poslodavac treba skrbiti da su radni postupci pripremljeni i organizirani i da se provode tako da se njima ne utječe na sigurnost i zdravlje radnika, pa prije početka rada čišćenja zatvoriti ili zaštititi otvor u betonskoj podlozi odgovarajućim poklopcem, što nije učinjeno, nego je taj isti otvor ostavio nezaštićen, neobilježen i slobodnog prilaza, uslijed čega je osiguranik tužitelja propao kroz taj otvor, te se ozlijedio. Kako za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom, poslodavac odgovara po načelu objektivne odgovornosti, a sud je uzeo u obzir iskaz osiguranika tužitelja koji je naveo da kritične zgrade prije početka posla nije pogledao je li otvor zatvoren, tako da je isti i sam doprinio nastanku štetnog događaja, jer kritične zgrade u obavljanju svog posla nije postupao s pažnjom koja je propisana čl. 10. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 – dalje ZOO), pažnjom dobrog stručnjaka, pa čak ni pažnjom dobrog domaćina, to sud smatra da je doprinos osiguranika tužitelja nastanku štetnog događaja i pričinjenoj šteti u omjeru od 20%, a tuženika u preostalom iznosu od 80% pravilo ocijenjen od strane tužitelja.

Slijedom navedenog sud je mišljenja da je utvrđeno kako je sa naslova isplate invalidske mirovine za razdoblje razdoblju od 24. lipnja 2014. godine do 30. rujna 2015. godine na ime isplaćene mirovine isplaćen ukupan iznos od 37.815,62 kune, a obzirom na doprinos predmetnom štetnom događaju osiguranika tužitelja od 20 %, to tužitelj osnovano potražuje iznos od 30.252,48 kuna na ime isplate invalidske mirovine s osnova ozljede na radu, a koji predstavlja iznos naknade štete.

Obzirom da je odredbom čl. 192. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13) propisano da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovog Zakona obuhvaća ukupne svote davanja troškova a koji se isplaćuju iz mirovinskom osiguranja i to: novčana davanja isplaćena na osnovu priznatog oprava na mirovinu u punom iznosu, sud smatra da je kod sukcesivnih potraživanja naknade štete mjerodavno ono pravo koje je na snazi u trenutku pojedine isplate. Budući da je u razdoblju od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015.

Poslovni broj: 2 P-173/2016-11

godine tužitelj na ime mirovine isplatio korisniku Mariu Matijašecu iznos od 37.815,62 kuna, i obzirom na doprinos osiguranika tužitelja od 20 %, prema mišljenju ovog suda tužitelj osnovano za razdoblje od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015. godine potražuje iznos od 30.252,48 kune.

Slijedom navedenog sud smatra da tužitelj osnovano za razdoblje od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015. godine potražuje iznos na ime naknade štete za isplaćene invalidske mirovine korisniku Mariju Matijašecu u ukupnom iznosu od 30.252,48 kune.

Budući tuženik novčanu obvezu nije ispunio po dospelosti, temeljem odredbe čl. 183. st. 1. i odredbe čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, tuženik je dužan platiti tužitelju i zakonsku zateznu kamatu na navedeni iznos tekuću od dana podnošenja tužbe 26. listopada 2016. godine, pa do isplate.

Temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, tuženiku je naloženo da tužitelju naknadi i parnične troškove koji se sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 91/04, 35/05 i 59/07, dalje Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama RH (NN 26/03) sastoje od troška pristupa punomoćnika tužitelja (zaposlenika) na ročišta od 28. veljače 2017. godine, 11. travnja 2017. godine i 22. rujna 2017. godine u iznosu od 100,00 kuna po ročištu (trošak javnog prijevoza na relaciji Virovitica-Bjelovar-Virovitica), tako da ukupan parnični trošak tužitelja iznosi 300,00 kuna.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Bjelovaru 6. listopada 2017.

S U D A C
TOMISLAV MRAZOVIĆ, v.r.
Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Romana Tremski

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude i rješenja može se podnijeti žalba u roku od 8 dana računajući od primitka pisanog otpravka, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u 3 primjerka.

Nacrt odluke izradio sudski savjetnik Miroslav Lovreković.

HZMO

Kartica glavne knjige po računovodstvenom flekspolju
(proknjižena stanja i prometi)

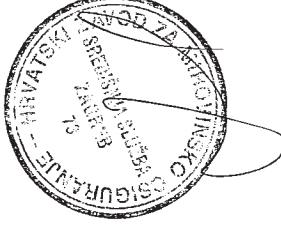
Datum izvještaja: 25.01.2021 11:03
Stranica: 1 od 1

Zadani parametri:

Od razdoblja: 01-2010 Rač. flekspolje od: 10-165261900-----26817-
Do razdoblja: 01-2021 HZMO-POTR.OD OSIG.ZAV.ZA NAKN.ŠTETE-----MATIJAŠEC MARIO-
Od datuma knjiženja: 01.01.2010 Rač. flekspolje do: 10-165262110-----26817-
Do datuma knjiženja: 31.01.2021 HZMO-POTR.OD GRAĐANA ZA NAKN.ŠTETE-----MATIJAŠEC MARIO-
Valuta:

Rač. flekspolje: 10-165262000-21000-00000000-00-0000-26817-0000 **Valuta: HRK**
HZMO-POTR.OD TRGOVAČ.DRUŠTVA ZA NAKN.ŠTETE-MT VIROVITICA-N-N-MATIJAŠEC MARIO-N

Rbr.	Glasnik	Broj	Opis stavke	Početno stanje	Promet	Stanje	Potražuje	Stanje	HRK
Promet:				Početno stanje razdoblja 01-2010:		0,00		0,00	
1	03.04.2019	19014847	265908-27-19-03344930951		12.000,00	-12.000,00	12.000,00	-12.000,00	
2	11.04.2019	19017667	gl.odšt.raz.24.6.14.-30.9.15.			18.252,48		18.252,48	
3	11.04.2019	19017667	par.toš.			18.552,48	300,00	18.552,48	
4	10.10.2019	19046320	265908-27-19-03344930951		10.000,00	8.552,48	10.000,00	8.552,48	
5	07.02.2020	20006643	gl.odšt.raz.1.10.15.-31.8.19			106.719,51	98.167,03	106.719,51	
Ukupno prikazani promet:					128.719,51	128.719,51	22.000,00	106.719,51	
Završno stanje razdoblja 01-2021:								106.719,51	

Rekapitulacija za rač. flekspolje 10-165262000-21000-00000000-00-0000-26817-0000
Svi iznosi su u HRK

Valuta	Početno stanje	Promet	Stanje
Knjiženje	Početno stanje	Promet	Stanje
HRK	0,00	128.719,51	106.719,51
UKUPNO:	0,00	128.719,51	106.719,51

#KRAJ IZVJEŠTAJA#

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNI URED U VIROVITICI

Postarina plaćena HP-u d.d.
u poštanskom uredu
33600 Virovitica

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR ZAGREB
ULICA GRADA UKOVARA 70

13

10 000

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSEK ZA PRILJEVI, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

RF 76726711 5 HR

18-02-2021

PREDSTAVNI NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA
PR. BROJ

11 ZP PREDSTAVNI POSUPAK

AR